

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Tosič Uh. Skalica (Szakolcza).

Objavy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
príjmajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Rusko-japonská válka.

Ruskí vojaci eskortujú v Mukdene zajatých japonských špehúnov.

Japonci sú veľmi vynalievaví v nástráhach na sibírsku železnicu a vo vyzkúmaní ruských plánov a pozícií. Ruské mesta v Azii len sa tak hemžia Číňanmi, ktorí sú tam doma, a Číňana málo rozoznať od Japonca, preto sa Japonci radi preobleknú za čínskych zobračkov alebo učencov aby ich Rusi nepoznali. Takto preoblečení sú veľmi nebezpeční a dostanú sa všade.

V Mukdene chytili dvoch takýchto Číňanov-Japoncov práve ako kladli dynamitové patrony pod kolajnice železničného mostu. Na šťastie ich ruská stráž chytila a nehodu odvrátila. Takíto špehúni bývajú na mieste zastrelení alebo obesení.

Po tieto dni málo prišlo zvestí z Mandžurie. Pri Huanšave 21. januára srazili sa predné stráže. Japonci obstrielovali Novgorodský vrch, dedinu Jalungsan, Putilovský vrch, dediny Šahopao a Udatong. Ruská artilleria vzala si na cieľ japonské vojsko, ktoré stálo južne od Vanganci. V depeši petrohradskej telegr. agencii hovorí sa, že ruské vojsko už žiada sa do boja.

Naše prosby.

V prvom rade poznamenávame, že v našom úvodnom článku sa so žiadosťou politikou zaoberať nechceme, bo dobre vieme ako na každé slovo časopisu nášho striehnú tí, ktorí by ho radi zničili, a jako radi by nás udávali.

Nenie sme politickým časopisom, len národohospodárskym a zábavnopoučným, a preto osmelujeme sa otvorene naše prosby nášemu novovyzvolenému krajiniskému vyslancovi p. dr. Jánovi Černochovi predniesť, ktorý so svojou prácou na poli národohospodárskom a sociálnom si v našom okrese veľké zásluhy získal, a kus drobnej práce ku blahobytu a k mravnému a hmotnému pozdvihnutiu ľudu nášho vykonal.

Práca táto nenie dokonečná ešte, to je len začiatok a preto v prvom rade na srdco mu klademe by za záujmy ľudu nášého v ohlade sociálnom na ďalej pracoval.

Mnohé sú potreby ľudu nášého, veľká je bieda. Rolníctvo naše stone pod ťarchami, ktorých ulavenie očakáva. Nová spolková predloha tiež hrozí našim záujmom. Morava rieka robí nám ohromné škody, my sme ochotní aj obeť priniesť, nech už len sa volačo v tomto ohlade stane.

Ľud náš nemá statočnej, slušnej, stálej práce, a preto sa sťahuje do Ameriky, dediny naše pustnú, Holič bude temer vymretý. Nežiadame rozmnoženie úradov, ale prácu a slušnú mzdu.

Minulého roku zatvorenie hranice a zákaz prevádzania dobytku nám tisíce korún z vaškov vytrhlo, nemohli sme ani krajiara na dobytku zarobiť, a to je jediný vydelok náš. Čo bude s nami, keď nám celý rok zatvorí hranice? Úrodu sme mali dosť dobrú a vzdor tomu naša „pomocná pokladnica“ nestačí požičovať.

Remeselníctvo naše temer zahynulo a plače, prosby svoje tiež prednieslo už pri programnej reči, a žiada by ste sa malého človeka zastali. Terajšie obchodné komory nezodpovedajú nám, my žiadame krajiniské organizovanie malého remeselníka so svojim vlastným združením, a oslobodenie a merkantilistických komôr. Novú organizáciu, nový život chceme mať.

Ľud pracovitý si sťažuje na nemocenské pokladnice, a preto žiada revíziu zákona na tieže sa vzťahujúceho. Slovom zaujmite sa i za nás takzvaných „proletárov“, veď z týchto pozostáva veľká čiastka ľudu.

Mnohé sú krivdy naše aj iné, ktoré sme vám zdelili, a mnohé veci tlačia srdca naše, ktoré sa s humanitou a s právom nesrovnávajú.

Osvietený pane, krajiniský vyslanec dr. Jáne Černocho buďte opravdivým otcem ľudu nášého dobrého, ktorý vo Vás skladá všetku svoju nádej a srdce svoje Vám daroval. Takto si postavíte ten najkrásnejší pomník, ktorý ani osočovanie nezruší ani čas nezrúti, ale ktorý náš prebudený ľud vekom vďačnosti krásliť bude.

Živobytie, jak sa „patrí“.

Sú rôzne prepjatosti, ktoré v našom slovenskom národe sa zakorenily. Jedna z najčastejších je, že nádhrou, prepychom hľadajú sa občania iste osady prevýšit. Nehovorím tu o ľudoch, ktorí svojim postavením skutočne nútení sú ako sa hovoriť „veľký dom viesť“. Tiež nenachádzam u nich tak prepiatých výdavkov, jako u tej triedy ľudí, ktorú na myslím. Tieto triedy k nádhre nenúti iba vlastná marnivosť a namyslenosť. Jej hospodárenie „jak sa patrí“ je rakovinou, ktorá na sociálnom tele

hryze. Účinok na jednotlivcov môže každý, kto otvorenými očami na svet hľadí, i bez okuliarov vidieť.

„Čo život dobrého a krásneho nika, neodopierajte si, jestli váš stav, vaša peňaženka, také rozkoše dovoľuje“, hlása terajší svet. Avšak, milí Slováci, bojujte všemožnou zbraňou, ktorú po ruke máte, proti nádhre vo veľkom i v malom, jaká skoro pri každej príležitosti, či pri vátnej, či rodinnej sa ukazuje. Starosti, ktorými rozkoš, nádhrou, pýchu túto mnohí sebe dovoľujú, lebo uskutočňujú, dostačia, aby do kalicha radosti namiešali i blenu.

Nehovorím len o nákladu, výdavkoch, jaké sa robia v nábytkoch, v odevu atď., a ktoré potom hľadajú sporivosťou na miestach nepravých vynahradiť, ku pr. na robotníkovi, nádenníkovi, na chudobnom, lež mienim o zbytočných výdavkoch, ktoré si robia kvôli iným.

Pri požiadavkách, jaké terajší svet čini, mnohý s chudou toľkou veru málo radosti môže si dopriať pri dajakej rodinnej slávnosti. Máme li dieťaťu za kmotrov ist, a nechceme-li za druhými zostať, musíme ich obdarit tak, že nám chuť prejde na takovú kmotrovskú česť. Pri svadbách, či už za „širokú“ lebo len tak za prednejšieho hosta, ba i pri birmovke požaduje naše postavenie, aby naše „malíčkosť“ práve tak drahé boly, jako od iných, ktorí to isté „postavenie“ v živote majú, jako my. Či ale naše okolnosti ku stejným výdavkom nás oprávňujú, na to sa nehľadí, len keď sme si vo svojej pýche vedomí, že za druhými nie sme.

Z tejto príčiny schádzajú s druhými nespokojíme sa so statočným rúchom, lež všetko musí napodobnené byť, čo blázniava móda vymýšľa, nech to stojí, čo stojí. Heslo: „nebyť za druhými“, neumenší nám starosti, jaké často spôsobí drahý účet „švadleny“.

Netešievalo sa inokedy zo svojej mladosti dievča mladé v jednoduchom, bielom rúchu mollovom práve tak, ba ešte viac a lepšie, nežli terajšia dceruška, či mladá „slečna“, ktorá už pri prvom vykročení do sveta o veta drahocennejšie látky potrebuje ku zvýšeniu svojej krásy?

Len spokojenosť robí vskutku šťastným — a táto nenóže sa umiestiť v prsiach tých, ktorí svoje živobytie odvyslím robia od iných — či jak prislovie hovoriť: ktorí tancujú, jako iní pískajú, či sa to s jejich skromnými príjmami srovnáva, lebo nie.

Ukážme, milí Slováci, že môžeme žiť, „jako sa patrí“, a že nepotrebuje pri tom mollovchovi, móde, obeť prinášať také, ktoré nie len dušu v zkažu uvádzajú, lež i nášmu vezdajšiemu šťastiu škodia.

Jednoduchosť a skromnosť pestujme!
Fasianky a svadby s najmenšími výdavkami odbavte!
Anička Kozruchových.

Dopisy.

Nitrianska stolica.

— Zo Štepanova. Velactený pán redaktor! Úctive prosím ráčte nasledovné riadky uverejniť v našom obľúbenom „Pokroku“. Čítam už dost dlho „Pokrok“ ale ešte som žiadny dopis nečítal o našej obci. Preto chytám pero do ruky, aby som niečo ct. čitateľom o našom živote sdělil.

Naši ľudia sa zaoberajú najviac roľníctvom; mimo toho máme u nás „Úverkový spolok“, ktorý už mnohým našim občanom veľmi pomohol a poslužil. Krem tohoto máme tu ešte aj iný, pre náš ľud veľmi potrebný, to jest „Potravný spolok“. Tieto spolky chvalobu krásne rozkvetajú. „Potravný spolok“ by mohol ešte lepšie rozkvetieť, keď by niektorí ľudia neboli tak krátkozrakí. Vezmite už ráz k oku ďalekohľad budúcnosti a pozrite do dialky, dobre sa pozrite na tých vikov v ovčej koži. Neverte ich sladkým rečiam, nechodte k nim, tak vás nepohryznú; nepodporujte nepriateľov vašich. Choďte kupovať do „Potravného spolku“.

Že my naše spolky máme a tak k našemu blahobytu nám slúžia, za to srdečnú vďaku vyslovujeme nášmu velebnému p. farárovi Peterovi Jambor, predsedovi našich spol-

kov. On naše spolky založil aj sa o ne stará. Nevieť či naša fara mala a či bude mať tak dobrého duchovného otca jako má teraz. On sa stará a miluje nás, jako len dobrý otec sa stará a milovať môže dietky svoje; on je pastier dobrý, ktorý nie len na dobrú pastvu vedie stádo svoje, ale on ho i bráni, pred zúrivými vlkami. Mi poslúchame dobrú radu jeho a ufame, že neobanujeme.
Štepanovan.

2000 zastrelených a 5000 ranených ľudí v Petrohrade.

Z Petrohradu oznamujú: Dňa 21. t. m. o pol noci jedna 1000 hlav počítajúca massa delníckeho ľudu, usilovala sa strojárnu mestského vodovodu zničiť. bola ale ostrou strelbou nazpät zahnaná. Na mieste zostalo 30 mrtvých a ranených.

22. t. m. skoro ráno zatvorili sa všetky cesty a hradské vedúce do mesta 5-radovým vojanským kordonom, aby sa zamedzila delníckom cesta do vŕtúra mesta. Vo dvore zimného cárskeho palácu postavená bola jedna brigáda artillerie. Po uliciach obchádzali silné tlupy gavalérie, kolom 1/4 na 12 hod. bolo pri Narvašskej bráne vidieť ohromné množstvo delníkov, pred nimi išiel kňaz Gapon v jednej ruke niesol kríž v druhej ruke prosbu na cára, za nim ťahajúca massa ľudu počítala asi 15,000, ktorá nejakú himnu spievala.

Asi 80 krokov pred vojanským kordonom ozval sa rozkaz aby sa vrátili nazpät; na to kňaz Gapon predstúpil a žiadal veliteľa, že bezbranný huf ľudu chce podať cárovi prosbu, aby ho pustili ku hradu, alebo keď to nenie možno, aby prijal on prosbu a odovzdal ju cárovi. Toto všetko bolo odmietnuté, na to vrátil sa Gapon na čele delníkov, ktorí počali pochod do predu, zavznel rozkaz, kohútky cvakali a o 10 hod. 40 min. zavznela prvá salva slepých rán, ale robotníci kráčali napred. Nový rozkaz počul; cvakanie kohútkov a tri ostré salvy vjeli do hustých máss ľudstva. Strašný krik a zdesenie sa ozvalo; výkriky boľasti a stonanie naplnilo okolie. Divoký útek nasledoval na túto nesľachanú surovosť. Medzi prvými ležal ranený kňaz Gapon a okolo neho viac sto mrtvých a ranených.

Do dneska je v celom Petrohrade asi 2000 mrtvých a 5000 ranených. Aký to vezme koniec nevedno!

Petrohrad, 29. jan. Ohnovily sa pouličné neporiadky a bitky. Velikí kňazia želajú si prisne pokračovanie. Robotníci ozbrojili sa bombami. Vláda oznamuje, že dielo reformiem, vzdor neporiadkom, nastrojeným cudzou rukou, neutrpí nijakého pretrhnutia. Vojna s Japonskom povedie sa ďalej.

Port-arthurský hrdina.

Zaujímavé dáta sdeľuje jeden anglický mesačník o živote hrdinského obrancu Port-Arthura, generála Stessla. Veľký hrdina volá sa Anatoli Michajlovič Stessel a pochádza z Nemecka. Úprimný nábožný cit a k prevedeniu skutkov vždy hotový šľachetný charakter — tieto dve spolu zriedka sa zjavujúce vlastnosti — zdedil generál Stessel od svojich predkov. Stessel je jeden z najnábožnejších dôstojníkov ruskej armády a nikdy sa nechytí do žiadnej vojenskej operácie bez toho, že by sa prv nepomodilil. Pred vypuknutím rusko-japonskej vojny, známy bol len v menšom kruhu, vo vojenských kruhoch znali ho ako svojej povinnosti povedomého dôstojníka. Len jeho najlepši priatelia vedeli o ňom, aká obrovská energia a hrdinská smelosť sa v ňom skrýva. Niektoré jeho skutky síce už i vtedy prezradily, že je človek nezlomného charakteru. V jednej bitke, ako kapitán, bránil veľmi nebezpečnú posíciu, keď prišiel ku nemu istý mladý dôstojník a oznámil mu, že posíciu, ktorú na neho sveril, nemôže ďalej udržať a že jeho polozenie je k zúfaniu. Stessel skormútený pozrel do očí mladému dôstojníkovi, potom ale pokojne položiac mu ruku na plece, riekol mu: „Ale zomreť len vieš, syn mój“.

Mladík odbehnul bez slova, opäť zaujal na neho sverené miesto a očakával hrdinskú smrť. Ešte väčšmi charakterisuje Štessla tá udalosť, ktorá udala sa s ním pri jednej zaujímavej strategickej a vojenskej hre, v ktorej brali účasť aj poniektorí dôstojníci vojenského ministeriama. Na jednom kraji stola sedela jedna na druhom druhá strana. Rozličné peňazie a figury značily pechotu, jazdeckvo a delostrelectvo. Jedna strana stávala sa vždy silnejšou a tá strana, ku ktorej patrila Štessel, prišla konečne do takého polohenia, že už len posledná bitka alebo kapitulácia stála pred ňou. Dôstojníci radili sa o beznádejnosti polohenia hra.

„Ja sa zastrelím“, hovoril jedon dôstojník z čiastky zo žartu z čiastky vážne.

„Ja sa uspokojím, že som vykonal všetko možné, koľko len od mojej sily stačilo a pokojne idem ďalej“, riekol iný.

Teraz pozreli sa všetci na Štessla, ktorý takým tónom, ako keby o skutočnej bitke bola reč, riekol:

„Napišem môj posledný list cárovi a oznámim mu, že mojej povinnosti som zadost učinil a zadost učiním aj napozatým. Potom ale shromaždil by som mojich ľudí a naše duše poručiac Pánu Bohu dal by som rozkaz na poslednú srážku a bojoval by som do poslednej kvapky krvi.“

Terajšie skutky Štessla dokazujú, že čo pri strategickej hre povedal, to myslel celkom vážne. Napísal list cárovi a cárovnej, prosil ich za požehnanie a sľúbil im, že vydrží do posledku. Štessel sa veľmi rád pustil do rozhovoru so svojimi ľuďmi a pri každej príležitosti naplňuje ich nádejou a oduševnenosťou. V noci, keď vojaci po ťažkej dennej práci odpočívajú, shodí so seba uniformu, zaslúžené medaile složí, potom ale oblečie sa do obyčajných vojenských šiat, chodí od jedného šiatra k druhému a ku každému na stráži stojacemu vojakovi má povzbudzujúce posmeľujúce slovo. Jedon raz, keď chodil po svojej smutnej nočnej prehládke, zrazu postál a opýtal sa jedného na blízku strážiaceho vojaka:

— Povedz mi, syn môj, za koho bojuješ?

— Za cára a za krajinu — odpovedal oslovený vojak.

— Toto sú dve veľmi dobré veci — riekol generál, — ale je ešte aj volačo iné, za čo máme bojovať a o čom ti najbližšie budem rozprávať.

Na Boha a na cirkev myslel Štessel. Generál Štessel je ženatý človek, jeho manželka je slabá, bledá tvár, ale ináč veľmi milá ženská a aj v nej je volačo z tej nevšednej sily a oduševnenosti, ktorá jej muža natoľko charakterisuje.

Hospodárstvo.

Jarné sadenie ovocných stromkov. Bedlivejším záhradníkom všeobecne známo je, že mladé, v jaseň vysádzané stromky ovocné ujímajú sa bezpečnejšie od tých, ktoré sme na jar z miesta pohli; korenky zaiste v pozdnú jaseň a behom zimy dost času majú, uležať sa na novom mieste a tak potom hneď z jary čerstvo žnú. Teraz uvereňuje známy uhorský záhradník, nový spôsob sadenia stromkov, pri ktorom i jarná práca vydarí sa vraj nepochybne. Celý tento „figel“ pozostáva v tom, aby sme, keď je stromček už v jame postavený, obsypali jeho korene drobulinkým pieskom potročným, na toľko, aby, keď potom zalejeme obyčajným spôsobom zahádzanú jamu, dnu prenikajúca voda piesok pomedzi korenky rozdelila. V tomto páde má piesok na korenky jakúsi dráždivú silu, tak že hneď ožijú v novej zemi, jako by tam boly už od dlhšej chvíle ležaly a počnú na všetky strany púšťať útle vláskové korenky (fáziky), od ktorých závisí bezpečný zrast presadených stromkov. Pre stromček, na pol druhu colla v priemere tlstý, vystačí 1/3 merice piesku, pri čom ale opakujeme, že tak osadený stromček nevyhnutne „zaplavíť“ treba. — Veľké stromosady na pobreží Franca Josefa v Pešti sú tým spôsobom založené a nevstali z presadených stromkov ani jeden.

Dr. Ján Černocho medzi volčmi na vol'be.

Dnes, dňa 26.
jan. 1905 vyvo-
tený bol v Ska-
lickom okrese
Dr Ján Černocho
jednohlasne za
krajinského pos-
lanca s ľudovým
programom.
Sláva mu!
Nech žije!

Drobné zprávy.

— **Spolok ochotnícky v Holiči** usporiada divadelné predstavenie, na hrubej hospode a sice: V nedelu dňa 29. januára hrať sa bude: „Švanda Dudák“, veselohra v 3 dejstvách. Vo štvrtok, dňa 2. februára hrať sa bude „Čierny križ v lese“. Obraz zo života v 4 dejstvách. Ponevác jest to, tohoto roku posledné divadelné predstavenie, dúfame, že nás veľactený obecnosť, na tieto dve znamenité hry v hojnóm počte navštíví. Začiatok o 8. hod. večer. Vstupné: I. miesto 80 hal. II miesto 40 hal. III. miesto 20 hal.

— **Naším dopisovateľom.** Z viacej strán dostali sme dopisy o volebných pohyboch, ale musia naši dopisovatelia odpustiť, že dopisy neuverejňujeme, aby nás pre politiku nesúdili a nezavreli, museli sme ich odložiť. „Katolicke Noviny“ radi uverejnia každý politický dopis, zašlite ho ta.

— **Dar.** Gróf Stefan Wenkheim, pán vo Veľkých Levároch, daroval obci Levárkam veľký pašienok. Vďaka veľkodušnému darcom. Medzi dobytkom je v Levárkach veľká radosť, bieda a nedostatok prestání.

— **Zábava** dňa 29. januára usporiada „Kat. Kruh“ na počesť okolitých potravných spolkov, vo dvorane Kat. domu, priateľský večierok s tancom. Vstupné 1 kor.

— **Spolok dobrovoľných hasičov v Skaliči** usporiada dňa 28. januára v miestnostach Theodora Horáka vojenský koncert s tancom. Vstupné 1 kor. 60 hal.

— **Z Francie** tohoto roku vystaňovalo sa do dvaciatstého robotníkov zaoberajúcich sa pri hodvábníkarstve do Spojených Štátov.

— **Bulhárské časopisy** sdelujú, že tamedjší dva professori filozofie natoľko uznali učenie Tolstojá za pravé a natoľko oduševnili sa zaň, že jeden z nich stal sa prístipkárom a druhý čistiteľom bôt.

— **Nedávno v Colorado** medzi Alma a Fairplavom našli zlatú hruď, ktorá váži 129 unci a jej hodnota udáva sa na dvatisíc dolárov.

— **Že je štepenie proti osýpkam** osožné, to dokazuje sa z války francúzsko-pruskej, keď 28 tisíc neštepených vojakov francúzskych zomrelo na kiahne, kdežto zo štepených nemeckých vojakov zomrelo len 260.

— **Jeden lekár rakúskej armády** vynášiel bombu, ktorú možno vystreliť z akéhokoľvek delu, a bomba tá nevybúši, no vydáva so seba oznamujúce gásy, ktoré sú vstave omámiť dvesto ľudí.

— **V Belgicku** majú zákon, že neženatí majú len po jednom hlase a ženatí alebo vdovci, ktorí majú deti, majú pri volbách po dvoch vótach. Kňazi a učenci majú po troch vótach. Kto v Belgicku nehlasuje, platí pokutu. (To by malo byť i u nás.)

— **Americká vláda** má v pokladnici okolo 462 millionov strieborných dollárov. Uloženie týchto peňazí v pokladnici zaujíma vyše 115 tisíc kubických stóp. Pekná sumička.

— **Najstarším byciklistom** je iste dr. Woods v Dubline, ktorý je už 94-ročný a ešte vždy praktisuje. Nemocných navštevuje na bycikly.

— **Padelanie matrik** Dr. Anton Orlay, tajomník v ministerstve honvédstva, ukončil vyšetrovanie v troch okresoch zemplinskej stolice, kde bol vyslaný preskúmať a vyšetriť židovské matriky. Konštatoval mnohé naduživanja, menovite v okrese stropkovskom. Proti vinníkom je nariadené trestné pokračovanie.

— **Kongress antialkoholistov** bude sa tohto roku odbyvať v Peštbudíne, a sice od dňa 12. do dňa 16. septembra. Predsedníctvo prijal hlavný mešťanosta Peštbudína Jozef Márkus.

Predaj domu!! Dom v Holiči, Vrádištská ulica číslo 246, za štátnou školou, pozostáva zo 3 bývaní, prájezdu, veľkej kolárskej dielne, so všetkým kolárskym náradím, s pásovou pilou na pohon ručný (Bandsäge), s udierňou na mäso, ďalej priestranný dvôr, ohlievy pre ošípané pod škrydicou, so zahradou, révou a ovocným stromom posadenou, pod zahradou dobrá priestranná pivnica.

V dome sa prevádza živnosť kolárska od r. 1892. s dobrým prospechom a hodí sa pre mladého dobrého remeselníka, ktorý sa tiež v kočiarovej práci vyzná. Hodí sa i pre iné remeslo, ktoré vyžaduje veľkú dielnu, jako: strojník, stolár, bednár atď.

Pre vôle sa predá len samotný dom, bez kolárskeho náradia. Ponevác sa hodí pre každého, remeselníka, alebo roľníka. Dom sa predá zo slobodnej ruky. Kupec nech sa hlási v dome samom u majiteľa.

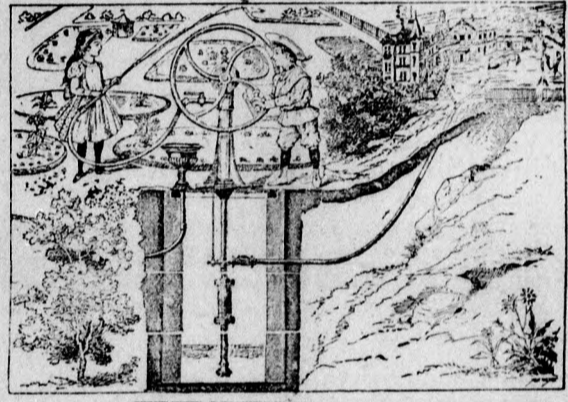
Ant. Valehractl,
kolársky majster.

Každá sporivá gazdina
používa
Kolínskej kávovej prísady
SO SOKOLOM == SO SOKOLOM
Docieľi tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvanej
kávy.
TOVARNE:
v Kolíne a Prostejove, Morava

Odpredaj
ovocných stromov (hrušky a jablone) s bohatými koreňami, s peknými rovnými pŕškami a peknou korunou, v najlepších ranných i neskorých druhoch.
Tieto ovocné stromy sa v každej polohe a pôde iste a dobre daria, lebo planky prinášam zo severného studeného Schleswig-Holsteinu a ku tomu mám moju stromovú školku na zlom piesočnatom grunte založenú.
Ceny vysoko- i polokmenných stromkov:
I. výber 45 kr. za kus. — 100 kusov 40 zl.
II. „ 40 kr. za kus. — 100 kusov 35 zl.
Zvláštny výber 50 krajciarov za jeden kus.
Objednať možno u: **Frant. Winkler,**
vrch. zahradníka v gr. Wenckheimskej strom. škole vo Veľ. Levároch.

VODOVODY
samečinné i pomocou strojov
pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.
Najlepšie
PUMPY
trvanlivé
a so zárukou
zhotovuje
zariaďuje
Továreň na
vodovody a
pumpy
JAN VITEZ v Přerově (Morava).
CENY MIERNE.
Predbežné výpočty a cenníky zadarmo.

Vzorky zadarmo a franco.
Lodenové sukne
polovlnené rôznych bariev, 1 kus 65-70 kr. Sukne „Mandžuria“ (novinka) po 1 zl. 20-1 zl. 25., spodné nohavice po 50 kr. — 1 zl. vyrába a dobierkou zasiela:
I. Česká vyr. a vývoz suken lodenových
Adolfa Jelínka
v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)
Nehodiači sa tovar buď vymením alebo vezmem späť a peniaz vrátim!
Každá nespokojnosť vylúčená!!
Do 5 kgr. balíku vojde 7 sukien.

PIANA (KLAVIERY)
PIANINA
z c. a k. dvornej továrny
A. PETROF
Hradec Králové, Čechy.
Sklad pian: **VO VIEDNI,**
I. Parkring, Čís. 18.
Od roku 1864.

Nase PÝCHE
a radost pri pohľade takto vykrmeného bravca je oprávnená, lebo jedine prikrmáním pravým kŕmnyim vápnom so značkou „Hospodár“, docieľiť možno už za 8 mesiacov takéhoto ohromného úspechu.
Výnos aj iného statku možno veľmi zvýšiť výlučne pravidelným prikrmáním kŕmného vápna so značkou „Hospodár“, z jediného skladu **Kroneraff a Jesenský Lipt. Sv. Mikuláš**
5 kg. vrecko za K. 2.—, 50 kg. vrece za K. 12.—.

